

HURM (19) sb m

I sg hurmem (19).

Sł stp brak, Cn: hurmem, Linde XVII – XVIII w.: hurmem.

Tłum, gromada, kupa, huf; czasem może hałas; w funkcji przysłówka »hurmem« = tłumnie, gromadnie, razem, kupą, w dużej ilości; *catervatim, conglobatim* Mącz, Cn; *acervatim* Calep, Cn; *populatim* Mącz; *agminatim, coacervatim, confertim, congeste, gregatim, numerosissime, profuse* Cn (19): Mącz 146c, 312c; Tým ludzie hurmem paćiorki y chufty miotáli ná one święte Reliquie *WujJud* 61; *SkarŻyw* [236]; *Calep* 15b; Biskupka kępká przyidzieć lámá w oczy/ Gdzie fię Skrwá prędká hurmem w Wiłę toczy *KlonFlis* G; *KlonWor* 20; Zá tym Wieykie Gęśli/ [...] ku czći Pánkiemu przyiáchaniu hurmem gruchnęły. *RybWit* C2v.

Zwroty: »[do czego, na co] hurmem cisnąć się (a. naciskać się)« (2): *KochSz* B4v; Y dla tego áby fie ftroná w czas nágotowála: y dla tego áby fie do łádu hurmem nie cífnęli *SarnStat* 1294.

»zrucić się hurmem [w tym: do czego (1), na kogo (1)]« [szyk zmienny] (3): ná Petrá y ná iego dworzány rzucili fie [pospólstwo węgierskie] hurmem *BielKron* 300, 215; *SkarŻyw* A5.

Wyrażenie: »wielkim hurmem« (2): *CzechRozm* A7; ktorzy [przodkowie nasi] rázem wielkim hurmem przeniesli fie z pogánłkiego bálwochwálftwá/ do Papiełkie⁸⁰ rzkomo nabożeńftwá *NiemObr* 15.

Szereg: »razem, wielkim hurmem« (1): *NiemObr* 15 cf Wyrażenie.

Wyrażenie przyimkowe: »z wielkim hurmem« (4): Perłowie tho obaczywłzy włzyfcy z wielkim hurmem zbroyni ná konie wfiadłzy fćigáli co naprędzey Alexandrá *HistAl* F3; Ci ktorzy myę z złości fwoyey w nyenawiści myeli/ Z wyełkim hurmem około mnye zewłład fie zbyeżeli [et confirmati sunt super me: et multiplicati sunt *Vulg Ps* 37/20] *LubPs* K4; *ArtKanc* D9v; *ActReg* 8.

Synonimy: gromadą, gromadnie, gromadno.

Cf [**HURMA**]